

Nei:

H. Chr. Hansen, Clausager, Grifsen, Fischer, Haffner, Hasle, S. Jacobsen, Juel, Jørgensen, Kayser, Larsen, Chr. Nielsen, P. Pedersen, S. Pedersen, W. Petersen, Rammeskov, Chr. Rasmussen, Termansen, Eugen, Ussing, Breinholt og Cederfeld de Simonsen.

Stemte ikke:

Frijs, Jøsen, Magius.

Fraværende med anmeldt Forfald:

Claudi, Dresing, C. A. Hansen, Hauerstev, Johansen, Mourier-Petersen, Müller, P. C. Nielsen, Raben, N. Rasmussen og Carlsen (syg).

Fraværende:

Østrup, Sørensen, Rosenørn-Lehn, Steel, M. Andersen og Blom.

Lovforslaget som Helhed fattes under Forhandling.

Jøsen: Jeg har ikke deltaget i Afstemningen over Endringsforslagene, idet jeg ikke agter at stemme for Loven; tværtimod tror jeg, at det er rigtigt at stemme mod den. Jeg skjønner ikke, at alle de minutløse Bestemmelser, den indeholder, og som i væsentlig Grad skyldes Hensynet til Brandforsikringernes Interesse, ere stilkede til at være Gjenstand for Lovgivning. Der kan i Brandforsikringernes Interesse neppe søges Grunde for at udstrekke Landboernes Frihed til at indrette deres Bygninger, som de anse det for rigtigt og bedst passende for Diemedet; men det maa være Gjenstand for Forhandling eller Overenskomst mellem vedkommende Brandforsikrings-selskaber og de Brandforsikrende om, paa hvilken Betingelse hine mod en vis given Præmie ville forsikre Bygningerne. Jeg tror, at naar der af Brandforsikringerne bliver fastsat forskellige Præmier efter den forskjellige større eller mindre Risiko, vedkommende Bygning frembyder, vil dels derigjennem tilveiebringes bedre og sikrere Bygninger, og dels vil der blive et ganske andet Tilsyn med Overholdelse af de Bestemmelser, der ere trufne af Brandforsikrings-selskaberne som Betingelse for at overtage Risikoen, end Tilfaldet vil være, naar Tilsynet overdrages til offentlige Myndigheder. I ethvert Fald forekommer det mig, at, naar man af Hensyn til den store Udbredelse, Landbygningernes Brandforsikrings-selskab har her i Landet, og maaste ogsaa af Hensyn til, at et saa stort Antal af Rigsdagens Medlemmer ere Interessenter i Brandforsikringsvæsenet paa Landet, tilbørlig Bestyrere af forskellige Brandforsikrings-selskaber, vil træffe saadanne Bestemmelser, maatte man dog i ethvert Fald undtage fra

disse Bestemmelser de Bygninger, der ikke ønskes assurerede; thi det vil dog være temmelig unaturligt, om en Mand, der bor ude paa Landet, paa en ensom Jordlod, og som ikke agter at assurere sin Bygning, ikke skulde være Herre over, paa hvilken Maade han vil opføre og indrette denne. Jeg kan heller ikke se rettere end at, naar ved andre Forsikringer saasom Livsforsikringer, Søforsikringer og mange andre Slags vedkommende Forsikrings-selskab bestemmer de Betingelser, under hvilke det vil modtage den paa-gældende Gjenstand til Assurance, saa er det det naturlige Forhold. Naar man har søgt Begrundelse for Lovforslaget i, at det maa være Gjenstand for Lovgivningsmagtens Omsorg saavidt muligt at forebygge, at store Værdier gaa tabte, forekommer det mig meget tvivlsomt, om der egentlig er nogen Grund til at sørge derved, eller om der sker nogen stor Ulykke for Landet i det Hele ved, at en Bygning brænder af og erstattes af en ny. Det er en Ombytning af Værdier, der i mange Tilfælde frembringer gode Resultater og navnlig for Arbejderne er af stor Betydning. Naar man ser hen til de Krige, der have ødelagt saa overordentlig store Værdier, hvor hele Byer ere brændte af, og Landet i det Hele er lagt øde, saa har jeg egentlig ikke set, at derved er tilveiebragt nogen Formindskelse af Landets Velstand. Vi kunne se hen til gamle Dage, til den psaldiske Krig f. Ex., og for den nyere Tids Vedkommende til den fransk-tydske Krig, hvor saa stor Delagelse af Værdier har fundet Sted, uden at jeg har set andet Resultat, end at Landene netop derved ere fremblomstrede. For den Enkelte kan det jo naturligtvis være et Værditab, men derfor har man jo Brandforsikrings-selskaber, for at man kan sikre sig mod at lide noget Tab. I ethvert Fald forekommer det mig ikke, at den Grund kan være tilstrækkelig. Man har dernæst sagt, at det er Lovgivningens Pligt at sørge for, at der ikke ved Ildbrande gaar Menneskeliv tabt, og at de Bestemmelser, Lovforslaget indeholder, skulle sikre derimod. Dertil vil jeg blot bemærke, at for det Første ere de Bestemmelser, der i den Henseende ere trufne, meget upaalidelige, og jeg tror, at man havde gjort nok saa godt ved at sørge for at anbringe Vinduer i Hujene og Døre omkring paa Bygningerne, hvorigjennem Mennesker og Kreaturer kunde reddes, som ved at sætte nogle Ildgitter eller binde Lagene sammen med Jerntraad; men desuden, naar Lovgivningsmagten i det Hele ikke sørger for, at Mennesker ikke omkomme ved andre Dødsmaader, f. Ex. ved Drutning eller Forgiftning ved Levnetsmidler, kan jeg ikke se, hvorfor den skulde gjøre det til Gjenstand for særlig Omsorg, at de ikke indrebrende. Det ligger ialtfald noget fjernt. Den væsentligste Del af Bestemmelserne i Loven — det tror jeg, Ingen vil negte — er given mest i Brandforsikringens Interesse; men i den Henseende kan jeg, som